

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
hoorden wij dat Jezus ons tot tweemaal toe
oproept om ons te bekeren.

Maar wat verstaan wij eigenlijk onder bekering?
Ik denk dat wij dan meestal denken
aan heftige verhalen,
zoals je die nogal eens op de tv bij de E.O. kunt zien.
Maar eerlijk gezegd: onze eigen levensverhalen
zijn meestal niet zo heftig of zo spectaculair.
Maar goed, het bekeringsverhaal van onze apostel Paulus
is natuurlijk ook een zeer heftig bekeringsverhaal.
Eerst vervolgde Paulus de christenen.
Maar later werd hij zelfs een van de meest toegewijde christenen.
Maar nogmaals, onze levensverhalen
zijn meestal niet zo spannend.
En toch moeten ook wij allemaal ergens
een bekering zien mee te maken.

Vandaag vieren wij het hoogfeest van de Heilige Jozef.
19 maart.
En toen ik mij zo voorbereidde op deze preek dacht ik:
Hoe kan ik deze twee thema's met elkaar verbinden?
Zou de heilige Jozef ook iets van een bekering
hebben meegemaakt?
En wonderlijk genoeg ontdekte ik:
Ja, ik denk het wel.
En dat wil ik graag met u in deze preek delen.

U weet dat Jozef en Maria eerst ondertrouwd waren.
Verloofd.
Dat is iets dat wij vandaag nog maar nauwelijks kennen.
De meeste jonge mensen in onze tijd
gaan eerst samenwonen
en pas daarna gaan ze trouwen.

Maar bij Jozef en Maria was dat dus anders.
Een huwelijk toen vereiste waarschijnlijk
ook veel meer voorbereiding tussen de beide families.

Maar goed, in deze voorbereidingstijd op het huwelijk
-zij woonden dus nog niet samen,-
blijkt Maria ineens zwanger te zijn.
U kunt zich voorstellen
wat een schok dat voor Jozef moet zijn geweest.
Zijn lieve Maria ineens zwanger.
Want Maria moet natuurlijk een hele lieve vrouw zijn geweest.
God kiest niet zo maar de eerste de beste vrouw uit
om moeder te worden van zijn geliefde Zoon.
Dus Maria was echt Gods eerste keus.

En de Bijbel noemt Jozef ook een rechtschapen man.
Wij zouden misschien zeggen:
Een goede vent.
Een man met het hart op de goede plaats.

Nou, dat laatste blijkt ook wel,
want als Jozef ontdekt dat Maria zwanger is,
dan wil hij haar toch niet in opspraak brengen.
Natuurlijk zal hij geschokt zijn.
Maar hij wil zich niet op haar wreken.
En daarom besluit hij,
en nou komt het:
'om in stilte van haar te scheiden.'
Dat vind ik zo mooi.
'In stilte.'
Dat is echt Jozef.
Heel vriendelijk.
Ik denk dat hij nog altijd van Maria hield.
En daarom wilde hij haar niet in opspraak brengen.

En nu komt een heel belangrijk moment!
Want God zag de oprechtheid van Jozef.

En daarom verscheen in de droom aan Jozef
een engel des Heren, die tot hem zei:
'Jozef, zoon van David,
schroom niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen,
want wat in haar verwekt is,
is uit de Heilige Geest.'

En wat doet Jozef!
Jozef zet zijn eigen gedachten opzij
en gelooft het woord van de engel des Heren.
Ik denk dat dat nou echt iets is van een bekering.
Je eigen gedacht los laten.
En ruimte maken voor hoe God over iets denkt.
En zo lezen we vervolgens:
'Toen Jozef uit zijn slaap ontwaakt was,
deed hij zoals de engel des Heren hem bevolen had
en hij nam zijn vrouw tot zich.
En hij had geen gemeenschap met haar,
voordat zij een zoon gebaar had.'
Mooi, hè.
Voor mij is dit een voorbeeld van
een soort bekering van Jozef.
Jozef zet zijn eigen gedachten opzij
en maakt ruimte voor Gods gedachten.

Ik wil u nog één voorbeeldje geven
uit het leven van Jozef.
U weet dat toen Jezus eenmaal geboren was
koning Herodes dit kind wilde doden.
Ook dat moet voor Jozef iets onbegrijpelijk zijn geweest.

Want Jozef wist dus
dat dit kind zijn volk zou redden van hun zonden.
De Redder van de wereld.
Voor ons zijn dat misschien wat abstracte woorden.
Maar ik hoorde eens van iemand die dit
met iets anders vergeleek.

Stel dat een aanstaande vader van God te horen krijgt
dat zijn zoon eens de uitvinder zal zijn
van een medicijn tegen kanker.

Stel je voor dat je weet dat jouw zoon
eens het medicijn tegen kanker zal uitvinden.

Dat niemand meer zou hoeven sterven aan kanker
als hij dat medicijn neemt.

Zo'n zoon moet toch kost was kost
beschermd worden.

Nou, zo voelde Jozef zich waarschijnlijk ook
ten opzichte van Jezus.

En nou komt daar ineens een koning Herodes
die dit kind wil doden.

Misschien zou je dan als vader kunnen denken:

Kunnen we dan niet beter koning Herodes een kopje kleiner maken?

Zoals de kleine David eens Goliath een kopje kleiner maakte.

Ik hoor tegenwoordig nogal eens wat christenen zeggen:

'Kunnen we Poetin niet een kopje kleiner maken?'

Maar zo ging het dus niet in het evangelie bij Jozef.

Jozef, opnieuw in een droom door een engel toegesproken,
krijgt de opdracht om te vluchten.

Te vluchten naar Egypte.

Zoals nu zoveel mensen moeten vluchten uit de Oekraïne.

En Jozef liet weer zijn eigen gedachten los

en koos ervoor wederom om de engel des Heren te gehoorzamen.

Is dat niet weer een voorbeeldje van: bekering.

Ik hoop zo, dat we dit van Jozef mogen leren.

Laat je eigen vooringenomen gedachten soms een los.

En probeer ruimte te maken voor Gods gedachten.

Dat is bekering.

En daarom zegt Jezus dus:

'Bekeert u!